

MIDŐN ÁLDOZOTT, UCSATHJA FIÁNAK... (RV I.158.)
(Fordította Fórizs László)

1. "Midőn áldozott, Ucsathja fiának
Bőkezű javakkal jelentetek meg.
Ó két bölc, erős Vaszu, két üvöltő,
Bikák, szolgáljatok, hogyha segítünk!"

2. "Bármiért hüen a Tehén nyomában
Ki adhat oda titeket lerakni?"
Keltsétek a fénylő *pur*t hordozókat!¹
Vágytestű elmével ketten mozognak.

3. „Kettőtök befogott menekítője,
Fel lett készítve az erős Padzsra is,
Mint a hős, én is nálatok keresnék
Oltalmat a szárnyaló átkelésre!"

4. "Aucsathját a dal bár körülölelné!"
"Ez a két szárnyas itt ne fejjen engem,
Ne egyen tízszeresen lerakott tűz!"
Míg őt kötözik, földet rág az átman.

5. "Ne nyeljenek el a leganyaibbak!"
Belöki, ím, a jól-megkötözöttet
A dásza Traitán' s hogy fejét levágja,
Maga is mellig, vállig elnyelődik.

6. Dírghatamasz Mámatéja
Mehalt a tizedik igában,
S a célbaérő folyóvizek
Kocsihajtó papja lett.

---

1 *Púramdhi* (*pur* + *dhā*), szentélyt (*pur*) hordozó/felépítő (például téglá). Természetesen ez nagyon erős feltételezés, de lásd Fórizs: *Apāṃ Napāt, Dīrghatamas and the Construction of the Brick Altar*. Motilal Banarsidass, Delhi, 2006 (előkészületben).